

versaleissa Maaliskuun 5 ja Kesäkuun 7 päivästä 1830. Jota kaikki asianomaiset alamaistuudessa noudattakoot. Helsingistä, 19 p:nä Joulukuuta 1864.

**Keisarillisen Majesteetin Oman Päätöksen mukaan
ja Hänen korkeassa Nimesään,
Suomeen asetettu Senaattinsa:**

LARS SACKLEEN.

M. W. NORDENHEIM.

A. L. BORN.

V. FURUHJELM.

ROBERT TRAPP.

K. FURUHJELM.

F. EDELHEIM.

G. F. ROTKIRCH.

OTTO AF SCHULTÉN.

CLAS NORDENHEIM.

JOH. ER. BERGBOM.

A. F. MUNCK.

PEHR PETERSON.

JOH. GRANLUND.

SEB. GRIPENBERG.

J. Snellman.

(Yksiluettava Saarnastuolista.)

Keisarillisen Majesteetin Armollinen Usetus

muutoksista ja lisäyksistä yhteisen lain sääntöihin holhojahoidosta.

Annettu Helsingissä, 19 p:nä Joulukuuta 1864.

**Me ALEKSANDER Toinen, Jumalan Armosta, Keisari
ja Itsevaltias koko Venäjänmaan yli, Puolanmaan Tsaari
sekä Suomen Suuriruhtinas, h. m., h. m., h. m., teemme tiet-
täväksi: Suomenmaan Säätyjen alamaifesta kehoituksesta tahdomme Me, kumoo-**

mallalla Perintökaaren 23 luvun 1 §:n ja muuttamalla saman kaaren 22 luvun 3 §:n sekä 23 luvun 4 ja 5 §§ ynnä Maa-kaaren 4 luvun 8 §:n, sekä tekemällä lisäyksiä muihin nyt voimassa olewiin määräyksiin holhojahoitosta, Armossa säätää seuraavasti:

1 §.

Kunnallishallitus, missä semmoinen löytyy asetettuna, olkoon Dikeudelle awul-
linen holhouksesta huolta pitämään, mutta muutoin olkoon siihen awullisena holhous-
kunta, johon kuuluu kaikki tahit useampiakin uskottuja miehiä, jotka owat tulleet kau-
pungissa Majistraatin edessä ja maalla pitäjänkokouksessa kolmeksi wuodeksi erältään
walituiksi, niiden perusteiden mukaan, jotka waalin oikeudesta ja waaliin kelpaawat-
juudesta kunnallishallitukseen voimassa owat. Kunnan kunnan oma asia olkoon mää-
rätä, pitääkö ja mihinä määrään kunnallishallituksen tahit holhouskunnan holhous-
ten walwonto-toimestaan saada palkkiota holhonalaiisten omaisuudesta; mutta el-
köön semmoinen palkinto nousko korkeammaksi, kuin yhdeksi, korkeintaan puoleksitoista
sadalta holhonalaiisten foroista eli tuloiista.

Kunnallishallitukselle tahit holhouskunnalle antakoon asianomainen pappi seura-
kunnassa kullakin puolelta wuodelta, ennen kuukauden kuluttua sen jälkeen, luettelon
seurakunnassa kuolleista hengistä, jotka owat jättäneet jälkeensä ala-ikäisiä lapsia, ynnä
tiebon lasten nimiä ja syntymäwuodesta. Kunnallishallituksen tahit holhouskunnan
pitää kohta tarkastaman luettelo ja ei ainoastaan pitämän huoli siitä, ettei ala-ikäi-
set ja heidän omaisuutensa kaipa tarpeellista hoitoa, waan myös, waarin-ottamalla
mitä Perintökaaren 20 luku säätää, Dikeudessa ehdotella holhoja ja ehdoteltu-
sinne kutsututtua.

2 §.

Huolta holhouksesta pitääköön se Dikeus, joka on holhojan määrännyt. Jos
holhonalainen muuttaa asuinpaikkansa ja siis tarpeelliseksi nähdään, että holhous tu-
lee toisen Dikeuden huolenpitoon, niin jättäköön edellinen Dikeus, sittenkuin kun-
nallishallitus tahit holhouskunta owat siitä tehneet ilmoituksen ja holhonalaisen hol-
hoja ja sukulaiset owat tulleet kuulluiksi, huolenpidon holhouksesta jälkimäiselle Di-
keudelle.

3 §.

Raastuwan-oikeus kaupungissa ja kihlakunnantuomari maalla pitääkseen huolenpidossansa olevista holhouksista luettelon, joka osoittaa holhonalaiden nimet ja syntymävuodet, holhojain nimet ja asuinpaikat sekä ajan, milloin he niiksi määrättiin. Jos holhoja asuu toisessa paikkakunnassa, kuin missä hän on holhoukseen määrätty, antakoon Oikeus määräyksestä ilmoituksen sille Oikeudelle, jonka alle holhoja itse kuuluu; ja pantakoon se myös sikäläiseen luetteloon holhouksista. Jos holhoja muuttaa toiseen paikkuntaan, tehköön siitä ilmoituksen sille Oikeudelle, joka hänen on määrännyt, ja tulee tämän sen paikkakunnan Oikeudelle, johon holhoja on asettunut, antaa tieto hänellä olevasta holhouksesta.

4 §.

Oikeuden pitää kunkin puolen vuoden lopussa antaa kunnallishallitukselle tai holhoukskunnalle se luettelo, josta 3 §:ssä on sanottu, oikeasti tutkittuna ja uudistettuna, ja sen holhouksista pidetyn tuomiofirjan kanssa, joka Howioikeuteen silloin on menewä, sekä sillä uhallä, kuin semmoisen tuomiofirjan suhteen on säännetty, erinäisessä lappaleessa lähettää sama luettelo Howioikeuteen. Jos joku tuomarilta tai siltä, jonka käsissä tuomiofirja on, pyytää todistusta holhouksesta, jota hän itse tai joku muu hoitaa, elköön sitä kiellättävä.

5 §.

Jos holhoja tahtoo holhonalaisen hyödyksi myöskin sen maata ja kiinteätä omaisuutta, tapahtukoon se sitten joko häden ja pakon tai muun syyn tähden, hakekoon hän siihen luwan Oikeudelta, joka tästä kuulustelkoon lähimmäisiä sukulaisia, jotka maassa ovat. Kun sukulaisia ei ole tai heidän etunsa on vastoin holhonalaisen etua, waadittakoon kunnallishallituksen tai holhoukskunnan lausunto asiasta. Holhonalaisen hengen kiinteän omaisuuden panttauksesta tai kiinnityksestä, taikka sen vaihdosta muuta kiinteätä omaisuutta vastaan, olkoon sama laki. Muissa holhonalaisen asioissa päättäköön holhoja omalla edeswaastauksellansa.

6 §.

Holhojan pitää joka vuodelta päättämän luvunlasaku holhonalaisen omaisuuden hoidosta, ilmoittaa sen wakuuden, jota vastaan puhdas raha on uloslainattu; ja antakoon, ennen neljän kuukauden kuluuttua vuoden lopusta, mainitun tilinteon holhonalaisen liikkeimmille sukulaisille todistusta vastaan, joka on kunnallishallitukselle tahti holhouskunnalle näytettävä. Jos ei sukulaista ole, taikka jos ei ne voi tilintekoa tutkia, jätettävöön tämä siinä tarkoituksessa kunnallishallitukselle tahti holhouskunnalle, ja pitää kunnallishallituksen walitseman uskotut miehet tätä tutkimusta tekemään. Jos holhoja ei taiwu semmoista tiliä antamaan, welwoittakoot hänet siihen holhonalaisen sukulaiset tahti kunnallishallitus taikka holhouskunta laillisessa järjestyksessä.

7 §.

Tiliä tutkittaessa, pitää holhojan esille näyttämän kaikki siihen kuuluvat todistukset ja ne asiakirjat, joihin holhonalaisen omaisuuden wakuus perustuu. Jos on syytä muistutukseen, nostakoot sukulaiset tahti kunnallishallituksen walitsemat uskotut miehet tahti holhouskunta, ennen yön ja vuoden kuluuttua siitä, kuin owat tilin vastaan-ottaneet, moitteon siitä Dikeuden edessä. Jos he eiwät holhojan tiliä moitti, elkööön holhonalainen olko kielletty siitä moittimasta, täysiwaltaisiksi tuluaansa. Jos holhonalainen on päässyt siihen ikään, että hän voi hawaita ettei holhoja hywästi hoida hänen omaisuuttansa, olkoon hänellä walta tehdä siitä kanne tuomarin edessä ja itse ajaa asiansa.

8 §.

Jos holhojia on useampia ja he tahtowat jakaa hoidon keskenänsä, tutkikoon se Dikeus, jonka waarinpitoon holhous kuuluu, onko se ja missä määrässä sallittawa; ja tehdöön sitten kufin osaltansa tilin. Holhouksen ollessa heillä jakamatonna wastatkoon kufin yhtä suurelta osalta koko hoidosta; elkööön kuitenkin toinen olko wellkapää karsimään toisen huolimattomuudesta ja wiaasta, jota ei hän estää woinut. Ohdeltä puuttuesä waroja sen maksamiseen, mitä hänen tulee, elkööön toinen olko wellkapää maksamaan holhonalaisen wahinkoa siitä, jos hän ei waan ole laiminlyönyt aikansa wahinkoa poistaa.

9 §.

Jos holhoja omaisuudestaan luopuu welkojainsa tyydyttämiseksi, pitää Dikeuden tahi kunnallishallituksen taikka holhouskunnan wiipymättä tointa pitää toisen holhojan määräämisestä, ja milloin ei luopuja itse ole holhouksestansa tehnyt lopullista tiliä, on se kohta tehtävä ja asianomaisille annettava siltä, joka hoitoonsa ottaa hänen pesänsä; walwokoon hän myöskin holhonalaisen omaisuutta ja oikeutta, siksi kuin toinen holhoja asetetaan.

10 §.

Jos holhoja on kuollut, olkoot hänen perillisensä tahi muut, joidenka huostaassa hänen pesänsä on, welvolliset wiipymättä tekemään kuolontapauksesta ilmoituksen joko kunnallishallitukselle tahi holhouskunnalle taikka sille Dikeudelle, jonka waarinpäössa holhous on. Perilliset walwokoot myös holhonalaisen omaisuutta ja oikeutta, siksi kuin toinen holhoja asetettu on, sekä tekevöt sitten tilin kuolleen holhoushallinnosta ja antakoot ulos sen holhonalaisen omaisuuden, joka wainajan huostaassa on ollut.

11 §.

Jos täysiwaltaiseksi päässyt on antanut saatawansa olla holhojan tykönä yli vuoden siitä ajasta, kuin tämä saatawa on hymeksityn eli moittimattoman tilin tahi laillisen woiman woittaneen tuomion kautta tullut wahvistetuksi, olkoon hän kadottanut sen etu-oikeuden, joka semmoisella saamisella muutoin Kauppakaaren 17 luvun 8 §:n mukaan on. Jos täysiwaltaiseksi päässyt antaa kolme vuotta kului, saamatta holhojalta tiliä tahi Dikeudessa hakematta hänen welwoittamistansa sitä antamaan, olkoon etu-oikeus myöskin menetetty. Sama laki olkoon, jos holhoukseen tulija tahi edusmies menettää määrä-ajan niissä tapauksissa, joista tässä §:ssä puhutaan.

12 §.

Howioikeus pitääkoon saman waarin huolenpitoonsa kuuluwista holhouksista, kuin mikä tässä edellä on muusta Dikeudesta tahi kihlakunnan tuomariesta maalla säädetty; antakoon myös, milloin holhoja määrätään, siitä tiedon Raastuwanoikeudelle tahi tuomarille siinä paikkakunnassa, missä holhoja asuu, tahi, jos hän pi-

tää asuntoa toisen Homioikeuden tuomioiirissä, tälle jälkimäiselle Homioikeudelle, jonka siinä tapauksessa tulee antaa tieto määräyksestä alituomarille holhojan asuinpaikassa; ja tehtäväön kumpaisessakin tapauksessa niinhymän Homioikeuden kuin alioikeuden holhouksuetteloon muistoonpano tästä määräyksestä.

13 §.

Nämät säännöt käywät woimaansa Lammikuun 1 päiwänä 1866; mutta mitä laki ja asetukset muutoin holhouksista sisältävät, pitää, missä se ei waan ole tämän kautta muutettu, edeskinpäin noudatettawana pysymän. Jota kaikki asianomaiset alamaisuusessa noudattakoot. Helsingistä, 19 p:nä Joulukuuta 1864.

Keisariillisen Majesteetin Oman Päätöksen mukaan ja Hänen Korkeassa Nimesään, Suomeen asetettu Senaattinsa:

LARS SACKLEEN.
M. W. NORDENHEIM.
A. L. BORN.
V. FURUHJELM.
ROBERT TRAPP.
K. FURUHJELM.
F. EDELHEIM.
G. F. ROTKIRCH.

OTTO ^{AF} SCHULTÉN.
CLAS NORDENHEIM.
JOH. ER. BERGBOM.
A. F. MUNCK.
PEHR PETERSON.
JOH. GRANLUND.
SEB. GRIPENBERG.

J. Snellman.
